

**גישה חיובית לגמרי
זרם של נקודות מבט
חלק 1**

ישנו הלך רוח רגוע ומתמיד בכל נקודות המבט, והסיבה היחידה שאיננו מכירים בכך היא שאנו מנסים לשלוט בזרימת נקודות המבט. זה בלתי אפשרי להכיר בהלך הרוח המרגיע של המודעות אם אנו מנסים לשלוט בזרימת נקודות המבט. האם אתם מבינים? זה כל מה שיש לי לומר. נתראה אחר כך!

נקודות המבט מעצמן ולכשעצמן הן הלך הרוח המרגיע. זה רק כאשר אנו מנסים לווסת את זרימת נקודות המבט או לשלוט בנקודות המבט, שאנו חשים מחוץ לזרם רב-העוצמה של המודעות, וזו החשיבות של התירגול של רגעים קצרים, פעמים רבות.

רגעים קצרים פעמים רבות מאפשרים לנו להתעלות מעל לחשיבה על כל דבר. רגע קצר של מודעות הוא רגע קצר של שלמות טבעית. זהו רגע קצר של שלמות טבעית ואינסטינקטיבית; זה מובנה. זה מתוכנת בתוך כל רגע קצר – רגע קצר שהוא מרגיע לחלוטין, וכך זרימת נקודות המבט כולה רוויה באותו הלך רוח של אנרגיה מרגיעה.

אולם, אם ננסה לשלוט בזרימת נקודות המבט, אז מה שאנו אומרים הוא שיש משהו לא בסדר עם נקודות המבט. הן אינן מושלמות מטבען; הן לא הלך רוח – הלך הרוח המרגיע של המודעות. זה פשוט מאוד.

ברגעים הקצרים, לפחות אז אנו מעניקים לעצמנו רגעים קצרים שבהם איננו מנסים לשלוט בנקודות המבט, אך אין זה רגע קצר שבו אנו מנסים לצבור הרבה רגעים קצרים על מנת להגיע ליעד אי-שם בעתיד. הרגע הקצר הוא היעד; הוא ההתחלה, האמצע והסוף של הכל בבת אחת.

אין שום דבר מלבד ההופעה של הכאן ועכשיו והשחרור הבו-זמני שלו. וזה כמו קו המצויר באוויר. הכאן ועכשיו הוא כמו קו המצויר באוויר. הוא אינו "משהו". לא ניתן להצביע על קו המצויר באוויר; לא ניתן לאמוד אותו; לא ניתן ללכוד ולבחון או להעריך אותו. וכזה הוא המקרה עם כל נקודות המבט.

השתמשת במונח 'ייאוש קיומי'. זה פשוט אומר להיות מתוח או לחוץ או חרד. להרגיש ממש מתוח או חרד, במילים אחרות, איננו חווים את הלך הרוח המרגיע בכל מה שמופיע. זה פשוט אומר שאנו מנסים לשלוט בזרימת נקודות המבט, שהחלטנו שחלק מנקודות המבט טובות וחלקן רעות.

כך שבדרך כלשהי עלינו לשלוט לחלוטין בזרימת נקודות המבט. עלינו לווסת אותן. לדוגמה, נגיד שיש לנו מחשבות שאיננו אוהבים, אז אנו מנסים שלא יהיו לנו את המחשבות האלה. או שאולי איננו יכולים לפעול לעצור את המחשבות והן ממש כמו גלי ענק. אנו חושבים מחשבות שליליות באמת, אך איננו יכולים לעצור אותן. אותו הדבר נכון גם לגבי רגשות או תחושות או חוויות אחרות. אין שום דרך לעצור את זרימת נקודות המבט; זה טבעי.

כאשר אנו מנסים לעצור את זרימת נקודות המבט, אנו נהיים לחוצים באמת, מכיוון שאנו עושים משהו בלתי אפשרי. לכן אנו לחוצים. אין שום דרך לעשות את זה. זה כמו לנסות לעשות משהו עם האוויר. 'אני הולך לקחת את החלק הזה של החלל ולשים אותו כאן וזה יהפוך את האוויר או את החלל לטוב יותר'.

ברגעים קצרים אנו רואים מה הם פני הדברים, וזה אינו מצריך שום שינוי של נקודות המבט. כאשר אנו אומרים בלימוד ה-Great Freedom שדבר אינו צריך להשתנות, זה פשוט אומר שאיננו צריכים לשנות את זרימת נקודות המבט. כאשר איננו משנים את זרימת נקודות המבט, אנו נפתחים אל אינטליגנציה רבת-עוצמה בתוכנו, הנשארת חבויה לגמרי כל עוד אנו מנסים לשלוט בנקודות המבט. אנו תקועים בתוך אינטליגנציה המבוססת על נקודות מבט בלבד. זוהי אינטליגנציה שאין בה שום פתיחות. היא מתעלמת מהבסיס של הכל. היא מתעלמת מהמצב הבסיסי הנוכח בכל נקודות המבט.

כאשר אנו פשוט לוקחים רגעים קצרים וצוברים ביטחון במודעות, עד שאין עוד צורך לקחת רגעים קצרים, יותר ויותר אנו חכמים באמת בדרך רגועה. איך אנו חכמים יותר? ובכן, אנו רואים את כל נקודות המבט מבלי להיות מעורבים בהן. כל נקודות הייחוס, כל מסגרות הייחוס, הן רק הופעות של המצב הבסיסי הזה. אך המצב הבסיסי הוא מה שחשוב בכל ההופעות. התוויות אינן שום סוג של הגדרה מוחלטת.

בחוויה שלנו, זה מסתכם במחשבות, ברגשות, בתחושות ובחוויות האחרות שלנו – אלו הם נקודות המבט שלנו, מה שאנו מכנים נקודות מבט – אנו פשוט מאגדים את כולם יחד במונח נקודות מבט. מדוע לסבך את זה?

כאשר אנו לוקחים רגע קצר של מודעות, שהוא ההשקפה הכוללת את כל נקודות המבט, אנו רואים יותר ויותר שאין צורך לעשות דבר בנוגע לנקודות המבט. אנו רואים שכל הרעיון של יעד גם הוא רק נקודת מבט, וכל הרעיון של שיטה על מנת להגיע ליעד הוא רק נקודת מבט. קיימת רק פתיחות מוחלטת ואנרגיה מרגיעה בדיוק כאן, ברגע זה של הכאן ועכשיו, וזה הדבר היחיד שקיים.

ישנן כל-כך הרבה נקודות מבט וכולנו גדלים איתן: מה עלינו לעשות, מה אסור לנו לעשות, כיצד עלינו לחשוב, כיצד אסור לנו לחשוב, רגשות שעלינו להרגיש, רגשות אחרים שאסור לנו להרגיש, חוויות שעלינו לחוות, חוויות אחרות שאסור לנו לחוות, חברים שעלינו לרכוש, וחברים אחרים שאסור לנו לרכוש. ולזה אני מתכוונת כאשר אני מדברת על הניסיון לשלוט בזרימת נקודות המבט או לווסת אותה. איך זה יהיה פשוט לא לווסת את נקודות המבט? זה מה שאנו מגלים ברגע קצר של מודעות.

זה כמו שבמהלך היום רבים מאיתנו נחושים מאוד לשלוט בנקודות המבט שלנו – אף אחד מהנוכחים פה, כמובן – אך אולי פעם הייתם, איני יודעת. אני יודעת שאני נהגתי להיות. כל היום אנו מנסים לשלוט בנקודות המבט, ואז אנו קורסים מתשישות בסוף היום. ואז כאשר אנו הולכים לישון בלילה – איני יודעת כמה מכם חוו זאת – אך כאשר אנו הולכים לישון בלילה, כל נקודות המבט שבהן ניסינו לשלוט, נרגעות.

ואז ייתכן ותהיה לנו נקודת מבט לגמרי לא-קונספטואלית שבה אין שום נקודות מבט רגילות, וזה מרגיש כל-כך טוב. ואז ייתכן ויהיו לנו כל מיני נקודות מבט מוזרות, אך למעשה אנו עדיין ערים. למרות אותן נקודות מבט דמויות חלום, אנו עדיין ערים לגמרי. אך איננו צריכים לשלוט בזרימת נקודות המבט. למעשה, איננו יכולים כאשר אנו במצב הזה. איננו יכולים לשלוט בזרימת נקודות המבט, למרות שאנו מודעים בבהירות.

וזה הכוונה בלהיות בעלי ביטחון במודעות – שאין זה משנה מהן נקודות המבט, איננו מנסים לשלוט בהן. דוגמה טובה לכך הוא פרק הזמן שבו אנו שוקעים בשינה, כאשר נקודות המבט פשוט עפות לכל עבר.

אך אין כל צורך לשנות שום דבר מזה. אנו נהיים מומחים בשליטה בטבע של התפיסות שלנו או שאנו מנסים לעשות זאת. כאשר אנו לוקחים רגעים קצרים, אנו מתחילים לראות את הטבעיות שבנקודות המבט שלנו. לעולם איננו יודעים מה עומד לקרות. זוהי הסיבה שחשוב פשוט להירגע, מכיוון שייתכן וחלק מהדברים שיקרו יהיו מעט בלתי צפויים, אם אתם יודעים למה אני מתכוונת.

אם ניסינו להיות 'פוליטקלי קורקט' בכל המחשבות, הרגשות, התחושות והחויות שלנו, ייתכן ונגלה שיש לנו נקודות מבט שהן מאוד לא 'פוליטקלי קורקט'. ניסינו לבסס רב גוניות ופתיחות וקבלה של כולם באמצעות הניסיון לשלוט בנקודות המבט שלנו. אולם, נוכל למצוא את הפתיחות הזאת רק במודעות. לא נוכל למצוא אותה בניסיון לשלוט בנקודות המבט שלנו.

ברגעים קצרים, כאשר אנו מפסיקים לנסות לווסת את נקודות המבט שלנו, אנו עשויים להבחין בכל מיני נקודות מבט שעולות – 'הפוליטקלי קורקט' ו'הפוליטקלי אינקורקט', אך אין צורך לדאוג בנוגע לכך. רגעים קצרים. אותם רגעים קצרים של פתיחות מוחלטת הם מה שממקם אותנו בפתיחות אמיתית כלפי כולם, בחיבור אמיתי לכולם, באינטימיות אמיתית עם כולם. והכל מתחיל בהיותנו פתוחים לגמרי כלפי נקודות המבט שלנו.